

Més que el teu discurs
tan fràgil,
més que els teus somnis,
més que els amors perduts,
diu aquest sol
que esbara silenci
en els murs del pati
i res no l'atura.
Quin desig contra el món
fas verb,
quin dolor a favor teu
gramàtica d'anys no viscuts?
Mira el sol què bell puja
en el mur del pati, pedra
viva i fugaç.
Inútil.
Contempla feliçment com
l'ombra d'un ocell el desfà
i el justifica.